

Odpovědi skeptikům

Dr. Patrick R. Briney

***Mission Boulevard Baptist Church
Fayetteville, Arkansas***

Publikováno ve Spojených státech amerických 1999
Mission Boulevard Baptist Church
2006 Mission Boulevard
Fayetteville, Arkansas 72703
(479)442-2565

<http://www.mbbc.us/creation>

Copyright © 1999 Patrick Robert Briney

Vybízíme čtenáře ke studiu této brožurky a k tomu, aby její obsah sdíleli s ostatními. Cílem je podpořit šíření evangelia Ježíše Krista. Při rozmnožování kopírujte práci v celém rozsahu.

Obsah

Důkazy existence Boha
Důkazy vzkříšení Ježíše Krista
Důkazy inspirace Bible
Potřebujeme spasení
Důkazy stvoření
Námítky proti existenci Boha

***Pojďte, argumentujme spolu, praví Hospodin.
I kdyby vaše hříchy byly jako šarlat, zbělejí jako
sníh, i kdyby byly rudé jako purpur, budou
jako vlna.***

Izaiáš 1,18 (KJV)

Důkazy existence Boha

Můžeme poznat, že existuje Bůh? Můžeme prokázat, že Bůh existuje? Odpověď na obě tyto otázky zní „ano“. Nejenže je možné poznat, že Bůh existuje, ale můžeme ho také poznat.

Existují tři vědecké zákony, které můžeme vzít v úvahu jako důkazy existence Boha. Co je na vědeckém zákonu zvláštní? Zákon je model vědy, který byl testován tisíckrát se stejnými výsledky a bez výjimek. Spolehlivé závěry a interpretace vědy musejí vyhovovat zákonům vědy. Vysvětlení, která zákonům vědy odporují, nejsou důvěryhodná.

První zákon termodynamiky vede k závěru, že původ vesmíru lze nejlépe vysvětlit nadpřirozeným stvořením. Následují čtyři argumenty svědčící ve prospěch nadpřirozeného stvoření vesmíru.

1. První zákon termodynamiky konstatuje, že energii nelze vytvořit přirozenými prostředky. V současné době nebyly z tohoto zákona pozorovány žádné výjimky.
2. Vesmír existuje jako energie v různých formách jako například hmota, světlo, teplo a zvuk.
3. Logickým závěrem, pokud jde o původ vesmíru, je, že byl stvořen nadpřirozeným způsobem.
4. Musí být Bůh.

Typickou námitkou je, že stvoření nadpřirozeným způsobem nebylo dosud objeveno jako přírodní zákon. Za prvé je tento závěr odvozen logicky, ať už se odkazuje na jev nadpřirozený nebo dosud neobjevený. Za druhé hypotéza, která by odporovala empiricky odvozenému přírodnímu zákonu, se přičí zdravému rozumu. Za třetí z toho vyplývá, že nejpřijatelnější je závěr o stvoření nadpřirozeným způsobem, neboť tento závěr není v rozporu se zákonem (první větou termodynamiky).

Další typickou námitkou je, že energie existovala vždy. To nás přivádí k dalšímu zákonu, k druhému zákonu termodynamiky.

1. Druhý zákon termodynamiky konstatuje, že v uzavřeném systému nevratně narůstá entropie (míra neuspořádanosti). To znamená, že v uzavřeném systému využitelná energie (uspořádanost) klesá a nelze ji zvětšit. Tento zákon stanoví, že nelze realizovat věčný stroj (*perpetuum mobile*).
2. Vesmír prožívá „tepelnou smrt“, což znamená, že je uzavřeným systémem, který se pomalu odvíjí a spěje ke konci jako hodiny ve skříňce. Když se jednou odvinou, nelze je opět natočit. Tepelná smrt ukazuje na konečný bod, což znamená, že tu byl počátek.
3. Jestliže se vesmír odvíjí a nemůže být zase natažen, jak vznikl vesmír s energií potřebnou k tomu, aby se začal odvíjet? Logickým závěrem je, že vznikl nadpřirozeným způsobem.
4. Musí být Bůh!

Typickou námitkou zde je, že druhý zákon platí pouze pro uzavřené systémy, avšak živé organismy jsou otevřenými systémy. Shora uvedený argument tedy platí pro vznik vesmíru, nikoli pro život a jeho druhy.

Třetím svědectvím ve prospěch existence Boha je existence, resp. vznik života.

1. Všechny buňky pocházejí z buněk, které již předtím existovaly. Život vzniká ze života. V přírodě ani v laboratoři nebyly pozorovány žádné výjimky.
2. Veškeré živé entity existují jako jednobuněčné nebo mnohobuněčné organismy.
3. Logickým závěrem je, že buněčný život vznikl nadpřirozeně.
4. Musí být Bůh!

Trvat na přirozeném vzniku života je nesmyslné a není to v souladu s vědeckými zákony. Spolehlivé závěry musí být v souladu se zákony a poznatky dnešní doby. Závěr, že Bůh není, je nelogický a odporuje vědeckým poznatkům.

Biochemik H. P. Yockey uvedl v časopise *Journal of Theoretical Biology*: „Pokud jde o výskyt jediné molekuly ze skupiny cytochromu c, dokonce i *deus ex machina* [kdo náhle pomůže vyřešit svízelnou situaci] potřebuje 10^{36} [šancí], a to jen při správných podmínkách [a] po dobu 1 miliardy let... Člověk, který považuje náhodný výskyt cytochromu c za věrohodnou událost, musí mít neskutečnou víru.“ Ve světle matematického výpočtu pravděpodobnosti pro náhodný výskyt cytochromu c v řádu 10^{30} (což je holá nemožnost), je zcela absurdní závěr, že přirozený původ bílkovin nezbytných pro život je možný.

Jestliže přirozený původ jednoduché bílkoviny je nemožný, čím více to platí pro celé buňky! Biochemik Harald Morowitz napsal v knize *Energy Flow in Biology* (Tok energie v biologii), že z teoretického hlediska by nejjednodušší buňky k tomu, aby fungovaly, vyžadovaly minimálně 124 bílkovin. Vycházel tedy z tohoto pomyslného jednoduchého organismu a vypočítal, že pravděpodobnost jeho přirozené evoluce by byla $1 : 10^{340\,000\,000}$.

Vědci strávili celá léta pokusy vytvořit život v laboratoři s nejsofistikovanějším vybavením v pečlivě řízených a inteligentně rozvržených experimentech. Jestliže ani za těchto podmínek nelze dát život dohromady, oč nemožnější je, aby se molekuly přirozeným způsobem sestavily v živé buňky! Nejlepším vysvětlením pro původ života je nadpřirozené stvoření. Musí být Bůh!

Jediným rozumným závěrem, který je v souladu se zákony vědy a s dnešními poznatky, je, že musí být Bůh. Popírat ho znamená popírat metodologii, historii, tradici, smysl a poznání vědy. Popřít Boha znamená odmítnout racionální myšlení a moc lidské argumentace k osvětlení lidstva.

Uvažujte. Co je více nevědecké: věřit v Boha nebo v evoluci? Je vědecktější věřit v nadpřirozený nebo přirozený původ života? Dokážeme dospět k závěru, že Bůh existuje? Nebo musíme dát Boha do zkumavky a vyžadovat, aby své tvůrčí metody prokázal nejprve v laboratoři? Viděli jste důkazy. Existuje Bůh, nebo ne?

Důkazy vzkříšení Ježíše Krista

Bůh existuje. K tomuto závěru vedou vědecké důkazy, svědectví čestných lidí i racionální úvaha. Je však možné z panteonu mnoha bohů určit, který je skutečný Bůh? Ano, je to možné.

Proč Ježíš Kristus? Měl na lidstvo větší vliv než kdokoliv jiný v historii. Prohlašoval o sobě, že je Bůh, ne pouze, že zná Boha. Miliony lidí svědčí o tom, že je živý a že pozoruhodně proměnil jejich život.

Nejpřesvědčivější jsou fakta svědčící o smrti, pohřbu a zmrtvýchvstání Ježíše Krista. Události kolem Ježíšovy smrti, pohřbu a zmrtvýchvstání dokládá Bible. Mnozí shledávají líčení Bible jako přesvědčivé a pravdivé, protože je podepřeno dokumenty mimo Bibli. Zvažte následující dokumenty.

Ježíš byl skutečnou historickou osobou.

Cornelius Tacitus (55-120 n.l.), římský historik, vládce nad Asií a zeť Julia Agricoly, o Ježíši napsal: „Kristus, zakladatel sekty toho jména, byl popraven Pontským Pilátem.“ Proces s Ježíšem a jeho smrt popisují i jiní, jako například Ignatios z Antiochie, zvaný též Syrský (50-115 n.l.) a Lústínos Martyr (Justin Mučedník † 166 n.l.) a Tertullianus z Karthága (asi 160-220 n.l.).

Ježíš byl ukřižován.

Lúkianos ze Samosat (asi 120-180 n.l.) napsal v knize *O Peregrínově skonu*, že Ježíš „byl ukřižován v Palestině, protože uvedl na svět tento nový kult“. Josephus Flavius uvedl v knize *Židovské starožitnosti* v roce A.D. 93, že mnozí Ježíše po jeho vzkříšení viděli. Spisy zachycující rozepří mezi samařským historikem Thallem a Juliem Africanem kolem roku 40 dokladují, že to odpoledne, kdy byl Ježíš Kristus ukřižován, se obloha setměla. Julius argumentoval tím, že setmění mohlo být způsobeno zatměním Slunce, protože večer byl měsíc v úplňku. Povšimněme si, že ukřižování a setmění oblohy nebylo zpochybněno.

Ježíšův hrob byl prázdný.

Je zajímavé, že mnozí kritikové Ježíše a jeho následovníků se nepřeli ani se nepřou, zda Ježíšův hrob byl prázdný. Přou se pouze o to, proč byl prázdný. Tertullianus napsal ve svém spise *De Spectaculis*, že Ježíšovi učedníci jeho tělo z hrobu ukradli. V roce 100 n.l. také Lústínos Martyr v *Dialogu s Židem Tryfónem* napsal, že Ježíšovo tělo ukradli jeho učedníci. Dr. Schofield, židovský historik, navázal na tuto starověkou teorii ve své knize *The Passover Plot* (Velikonoční spiknutí).

Ježíš byl vzkříšen.

Pro prázdný hrob existují dvě možná vysvětlení. Ježíš byl buď vzkříšen z hrobu, nebo jeho tělo ukradli. Je snadné určit, která varianta je správná. Kolik lidí by bylo ochotno strpět mučení a smrt pro lež? Znáš někoho takového? To by bylo šílené. Tím není co získat. Takováto teorie vyžaduje víru, že velká skupina lidí se vzdala pohodlí, rodiny a života a rozhodla se pro bolest a smrt – aby zachránili lež! To vůbec nedává smysl. Lidé vám budou lhát, podvádět a krást, aby si život zachránili, ne aby o něj přišli. Jestliže učedníci Ježíšovo tělo ukradli a jiní živého

Ježíše neviděli, pročpak by byli ochotni strpět mučení a smrt? Teorie ukradení Ježíšova těla je absurdní. Ovšem na druhé straně, jestliže učedníci viděli Ježíše po zmrtvýchvstání živého, pak se neměli čeho strachovat – mučení ani smrti. To, že viděli Ježíše, vysvětluje, proč byli ochotni umřít. Bylo to mučení a smrt za pravdu! To dává smysl daleko více nežli umírat za lež. Ježíšovo zmrtvýchvstání je nejpřijatelnějším a nejracionálnějším vysvětlením pro mučednictví učedníků.

Svědectví o Ježíšově vzkříšení potvrzuje jak jeho nárok, že je Bůh, tak také svědectví tisíců věřících, kteří prohlašují, že vědí, že Ježíš je živý. Ježíš je Bůh, a je tedy tím, u něhož máme hledat odpověď na smysl života a pravdu. Do pravdy nás uvede jeho učení.

Důkazy inspirace Bible

Když jsme konstatovali, že Bůh existuje a že Ježíš Kristus je Bůh, další otázka je: „Jak Bůh zjevuje pravdu?“ Odpověď je snadná. Víme-li, že Ježíš je Bůh, stačí nám poznat jeho učení. Ježíš je Bůh – je tedy logické prozkoumat spisy, které vyjadřují jeho učení. Sbírkou spisů o životě a učení Ježíše Krista je Bible.

Co se míní inspirovanými spisy? Inspirace je způsob, jakým s námi Bůh komunikuje. Svěřil prorokům slova, aby je zaznamenali v Písmu svatém. I když knihy Bible sepsalo přes 40 lidí a ve spisech se objevují mezi pisateli rozdíly, jediným autorem (tj. původcem) je Bůh. Je to, jako kdyby autor používal různá pera.

Bible o sobě tvrdí, že ji inspiroval (vdechl) Bůh. To by nás nemělo překvapovat. Přijmout Bibli jako text inspirovaný od Boha je rozumné a pochopitelné. Vždyť Ježíš je Bůh a Bible je záznamem jeho života a učení. Ježíš sám svým životem prokázal, že nás chce vyučovat. Je logické očekávat, že nám zůstane zachována sbírka Ježíšových spisů.

Inspiraci Bible lze ověřit tím, že najdeme důkazy svědčící o jejím nadpřirozeném poznání, proroctvích a o tom, jak byla sestavena. Pro všechny tyto tři testy existují důkazy.

Poznání v Bibli přesahuje dobu, v níž bylo zapsáno. Například Žalm 8,9 zaznamenává, že v mořích jsou tzv. mořské stezky. Tyto stezky nebo říční proudy byly odhaleny teprve 2800 let poté, co to bylo zmíněno v Bibli. Kazatel 1,6 popisuje koloběh větru od severu k jihu a zase zpět. Takovýto poznatek nebyl v době psaní této knihy znám. Žalm 102,27 popisuje opotřebování (doslova zvetšení) země a nebes. To bylo proti obvyklému uvažování té doby a ještě do doby o 2500 let později. Genesis 15,5 zmiňuje, že hvězdy jsou nescíslné, ale ještě o 3500 let později se mělo za to, že hvězdy lze spočítat. Když bylo v módě pojetí země spočívající na pilířích a základech, v Jobovi 26,7 bylo zapsáno, že země je zavěšena na ničem. O čtyři tisíce let později se zjistilo, že Bible měla pravdu. Bible obsahuje informace, které v dané době nebyly známy, ba dokonce byly v rozporu s populárními názory té doby. Je to kniha, která předběhla svou

dobu o tisíce let. Takováto vlastnost předpokládá nadpřirozené autorství.

Jiným svědectvím o božském původu Bible jsou proroctví o Mesiáši a o událostech, které se mají stát v budoucnosti. Matematik a vědec Peter Stoner v knize *Science Speaks* (Věda mluví) zaznamenává více než 300 proroctví, která Ježíš Kristus naplnil. Sem patří i předpověď místa, kde se měl narodit, totiž Betlém; to, že měl být potomkem židovských patriarchů Abrahama, Izáka a Jákoba; že měl být potomkem židovského krále Davida; že po jeho narození mělo dojít k zabíjení dětí; že měl být velkým učitelem, uzdravovatelem a měl se prokazovat znameními a zázraky; že ho měli mučit a zabít; měli mu probít ruce, probodnout bok; že při jeho ukřižování se mělo setmět a to, že měl vstát z mrtvých. Stoner vypočítal, že pravděpodobnost, že se naplní jen těchto osm proroctví, by byla $1 : 10^{17}$. Pravděpodobnost, že dojde k naplnění 48 proroctví, vypočítal jako $1 : 10^{157}$. Takováto pravděpodobnost ukazuje, že naplnění těchto proroctví Bible si vyžaduje nadpřirozené poznání a nadpřirozený zásah. Americká vědecká společnost zvaná *American Scientific Affiliation* komentovala Stonerovy výpočty takto: „Použitá matematická analýza je založena na zdravých principech určování pravděpodobnosti, a profesor Stoner aplikoval tyto principy řádným a přesvědčivým způsobem.“ Je zajímavé, že Bible před více než 2500 lety prorokovala, že přijde doba, kdy se velmi rozroste poznání, lidé budou cestovat sem a tam a vytvoří se světová vláda. To zní hodně jako dnešní trend, že ano?

Jako celek je bible harmonická sbírka 66 zápisů více než čtyřiceti autorů různých životních stylů, sociálních povstavení, žijících v různých dobách a různých zeměpisných lokalitách. Takové rozdíly mezi pisateli u takto sporného tématu jsou pozoruhodným dokladem Božího autorství. Najít čtyřicet lidí, kteří by byli shodného názoru a žili by v podobných životních podmínkách, je zřídka možné. Nicméně, Bůh svou inspirací vedl pera těchto pisatelů a vytvořil unikátní harmonické a fenomenální svědectví Písma svatého. Důkazy už donutily mnoho lidí uvěřit, že bible je skutečné slovo Boží. Věříte i vy, že Ježíš zanechal své učení o pravdě prostřednictvím bible?

Potřebujeme spasení

Prokázali jsme, že Ježíš je Bůh a že Bible je jeho inspirovaným učením. Bible je tedy zjevením pravdy. Je normou, kterou můžeme ověřovat, zda je to či ono pravdivé nebo nepravdivé. Bible je také zdrojem vnitřního poznání (vhledu), k němuž nelze dospět pomocí vědy či fyzických prostředků. A co je nejdůležitější, Bible vysvětluje, proč člověk potřebuje žít s Bohem a jak tento vztah navázat.

Pokud jde o spasení, nejprve musíme pochopit, že Bůh je spravedlivý. Bible říká, že Bůh nesnese hřích a nedopustí, aby byl v nebi. Proto kniha Zjevení 21,27 říká, že hřích do nebe nevstoupí. Jestliže ovšem v nebi není hřích, jak dobrý musíš být, abys tam mohl žít? Musel bys být stejně dobrý jako Bůh! Nikoho tak dobrého neznám, nebo ty snad ano? Samozřejmě, že ne!

Bible říká, že všichni zhřešili a nemají Boží slávu. Také říká, že nikdo není dobrý ani spravedlivý. Všichni hřeší. Snad jsi slyšel, že jestliže se budeš snažit ze všech sil konat dobré, Bůh ti to odplatí. Bible však říká, že veškerá naše spravedlnost je před Bohem

jako špinavé hadry. Pro dobré skutky a upřímné snahy máme my lidé značně jiné normy než Bůh. On má normu dokonalosti. Podle této normy nesplňuješ kvalifikační předpoklady pro vstup do nebe, ať se snažíš sebevíc. Zvážíš-li, co máš na vybranou, pak buďto půjdeš do nebe, nebo půjdeš do pekla. Je to tísnivé a skličující, ale je to učení Bible.

Co je peklo? Bible říká, že je to místo pro ty, kdo odmítají Boha, popírají jeho existenci a odmítají Ježíše Krista jako Boha Spasitele. Je to místo oddělené od nebe. Je to místo, kde jsou hříšníci navěky odsouzeni. List Římanům 6,23 říká, že odplata za hřích je smrt a že jít do pekla znamená duchovní smrt. Je to oddělení od Boha. Budeš existovat dál, ale v plamenech pekla. To není místo pro tebe. Ale ty s tím nic nemůžeš udělat. Potřebuješ pomoc!

Bůh tvé dilema zná a nabízí ti pomoc. Evangelium Jana 3,16 říká: „Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo věří v něho, nezahynul, ale měl věčný život.“ List Římanům 5,8 říká: „Bůh však dokazuje svoji lásku k nám, neboť když jsme ještě byli hříšníci, Kristus zemřel za nás.“ Pamatuješ, jaká je odplata za hřích? Je to smrt. Co Ježíš udělal? Zemřel. Ne za sebe, ale za tebe. Tím, že za tebe zemřel, zaplatil za tvé zlé činy (tvé hříchy). Proč to udělal? Jen z lásky. Miluje tě. Potřeboval jsi pomoc a on ti pomohl. Jsi mu za to vděčný?

Ježíš ti pomáhá tím, že za první zemřel, aby zaplatil za tvé hříchy, a tím umožnil, aby ti Bůh odpustil; za druhé proměňuje tvou přirozenost (duchovně). Bible to nazývá znovuzrozením. Tělesně zůstáváš nezměněn, ale duchovně tě Bůh proměňuje tak, že můžeš vstoupit do nebe. Je to zázrak znovuzrození, který může udělat jedině Bůh. Není divu, že do nebe nelze vstoupit na základě nejlepších lidských snah. Tvé nejlepší snahy nemohou být tak dobré jako Boží. Proto list Efezským 2,8-9 říká: „Neboť jste spaseni milostí...“

Co musíš udělat, abys byl spasen? Přijmi jeho pozvání. On dílo spásy již vykonal a nyní ti nabízí dar věčného života v nebi. Chceš tento dar? Vyznej svůj hřích i to, že Ježíše potřebuješ, a přijmi jeho pozvání do nebe. Když Bohu dovolíš, aby tě spasil, on to udělá. Proto 1. list Janův 5,13 říká: „abyste věděli, že máte věčný život.“

Chcete-li získat více informací, jak být spasen, k otázkám týkajícím se Bible nebo k tomu, jak žít plný křesťanský život, kontaktujte nás. Nabízíme osobní školení, biblické studium v malých skupinkách, bohoslužby.

Přejete-li si, abychom vám zaslali kurs studia Bible, pište na adresu:

O.S. pomoc rodině
P.O. Box 26
607 00 Brno 7 nebo emailem
jballison@xecu.net

Důkazy stvoření

Mnozí odmítají víru v Boha, neboť jsou přesvědčeni, že evoluce je fakt. Neuvědomují si, že tvrzení „evoluce je fakt“ se týká mechanismů změny, tj. mutace a přirozeného výběru. Protože slovo *evoluce* znamená „změnu“, je

klamně aplikováno tak, že zahrnuje všeobecnou evoluční teorii (původ všech věcí na základě přirozených vloh od vesmíru k člověku), což fakt není. V čem je rozdíl?

Evolucionisté věří, že změna (mutace) je **neomezená** a že za dlouhá časová období mnoho malých změn vyústí ve významné rozdíly mezi organismy. Tato předpověď a tento výklad **neomezené** změny ovšem pod důkladným vědeckým zkoumáním selhává.

V průmyslových i univerzitních laboratořích byly organismy podrobeny podmínkám zrychlené mutace. Generace po generacích bez výjimky ukazují, že tato změna je **omezená**. Jak to? Dosud to nevedlo k vytvoření nových druhů organismů. Muška octomilka je jedním z neznámějších organismů používaných v genetických studiích a po celá desetiletí byla vystavena intenzívním výzkumům mutace. Mušky octomilky dodnes zůstávají muškami octomilkami. Zklamání evolucionisté nedávno konstatovali, že octomilka se zatím nevyvinula ani nevyvine v jiný druh organismu, protože ve své fylogenezi (ve svém druhovém vývoji) se dostala do slepé uličky. Jinými slovy, změny vytvořené u octomilky jsou omezené a nepovedou k vytvoření nových druhů organismů. Příklady neomezené změny v laboratoři neexistují. Místo důkazu neomezené změny tak evolucionisté mají pouze výmluvy. Argumentují například tím, že i v podmínkách zrychlené mutace je obtížné simulovat změny probíhající tisíce let. Toto tvrzení nelze tak či onak prokázat a zajisté to není důkaz, takže pro nedostatek dokladů zůstává výmluvou.

Na druhé straně tyto výsledky potvrzují vědeckou teorii o stvoření předpokládající **omezenou** změnu uvnitř daných populací organismů. Omezení mutace a přirozeného výběru doposud prokázaná v laboratořích mluví ve prospěch teorie stvoření. Je důležité povšimnout si, že model stvoření zahrnuje i mutace a přirozený výběr. Od evolučního modelu se liší stupněm změny, která je možná: omezená versus neomezená.

To nás přivádí k záznamu fosilií (zkamenělin). Evolucionisté studentům slavnostně předvádějí vybrané fosilie, které údajně dokumentují evoluci jednoho druhu organismu v jiný. Tyto fosilie jsou ovšem přinejlepším přechodem v rámci limitací jedné definované populace (jako octomilka) nebo v nejhorším případě *spornými* nálezy chybějících článků mezi hlavními skupinami organismů, o nichž se přou sami evolucionisté.

Harvardský paleontolog Stephen Gould napsal: „Mimořádně řídký výskyt přechodných forem v záznamu fosilií přetrvává dál jako obchodní tajemství paleontologie. Evoluční stromy (rodokmeny), které zdobí naše učebnice, operují daty pouze jako tipy a uzly svých větví; zbytek je domněnka, ať už jakkoli logická, bez jakéhokoli důkazu fosilií. Všichni paleontologové vědí, že záznam fosilií obsahuje velice málo, pokud jde o přechodné formy; přechody mezi hlavními skupinami jsou charakteristicky abruptní.“ (Stephen Gould: *The Panda's Thumb*. New York, Norton 1980, s. 181, 189)

Dr. Colin Patterson, hlavní paleontolog v Britském přírodopisném muzeu, napsal: „Plně souhlasím s vašimi komentáři, pokud jde o nedostatek přímého znázornění evolučních přechodných stadií v mé knize. Kdybych o nějakých věděl, ať už fosilních nebo živých, zajisté bych je začlenil... neexistuje jediná taková fosilie, která by poskytla kompaktní důkaz.“ (osobní list Dr. Pattersona z 10. dubna 1979 kreacionistovi Lutheru D. Sunderlandovi)

Jinými slovy, záznam fosilií neukazuje nic víc, než co se dá prokázat v laboratoři, totiž že změna je omezena na vymezenou populaci. Je třeba vést studenty k nepředpojatosti a zdravé skepsi, aby zkoumali záznam fosilií a kriticky hodnotili teorii všeobecné evoluce a nepolykali slepě a bez námitek vše, čím je ve třídě krmí.

Není tedy divu, že Mark Ridley z Oxfordské univerzity napsal: „...žádní opravdoví evolucionisté, ať už zastánci pozvolných změn (gradualisté) nebo bodových změn (punktualisté), nepoužívají fosilní záznam jako důkaz ve prospěch evoluční teorie proti speciálnímu stvoření.“ (Mark Ridley: Who Doubts Evolution? *New Scientist*, 6/25/81, s. 831)

Jsou evolucionisté, kteří dogmaticky bojují za respektování „očividné“ evoluce ve fosilním záznamu; to jsou ovšem fanatkové zaslepení emocemi a iracionální vírou v evoluci. Když jiní evolucionisté zde vyslovují pochybnosti, pak jsme nuceni motivy oněch fanatiků podezírat. Nepochybně to svědčí o tom, že postrádají objektivitu a že ono „očividné“ je pouze v jejich mysli, nikoli ve fosilním záznamu. Nazývá se to klam.

Klam je v různých evolučních teoriích převládajícím prvkem. Pokud jde o evoluci života z molekul, téměř každá učebnice biologie, kterou jsem dosud viděl, zahrnuje experimenty Stanley Millera a Sidney Foxe. Experimenty těchto dvou mužů jsou vydávány za počátky vytvoření života v laboratoři. Četli jste vůbec jejich původní publikace? Jestliže je čtete pozorně, povšimnete si, že tyto experimenty neprokazují, že z oceánu molekul se mohou vyvinout buňky. Zní nekompromisně, vím, neboť učebnice tvrdí pravý opak, ale je to příklad toho, jak se do systému vzdělávání vplížil klam a fanatismus pro evoluci. Miller navrhl experiment k ověření tvorby aminokyselin při simulaci atmosféry rané Země. V dalším textu uvádíme problémy spojené s tímto význačným experimentem evoluce, které tyto učebnice nezmiňují. Za prvé, badatelé (evolucionisté i kreacionisté) odmítají typ atmosféry, který Miller zvolil jako reprezentativní pro ranou Zemi. Za druhé, tento experiment prokázal, že docházelo k přirozené tvorbě pravotočivých i levotočivých aminokyselin. Žijící buňky však obsahují pouze aminokyseliny levotočivé. Za třetí, při experimentu vznikala formaldehyd. Formaldehyd reaguje s aminokyselinami a zabraňuje tvorbě bílkovinných řetězců. Nepřítomnost bílkovinných řetězců znamená, že k žádné evoluci nemůže dojít. Za čtvrté, Miller zabudoval do experimentu chlazený odlučovač, aby zabránil destrukci vytvořených molekul. Simuluje takovýto inteligentně řízený experiment přirozené nahodilé podmínky rané Země? Millerův experiment dokazuje, že evoluce buněk nedokáže překonat ani první krok. Přečtěte si Millerovy zprávy sami a nepřijímejte fanatické závěry své učebnice. Millerova zpráva o jeho původním experimentu se nachází v každé univerzitní knihovně. Ptejte se svého učitele na platnost interpretací a závěrů tohoto experimentu a sami se přesvědčete, zda váš učitel není fanatik nebo snad – jako většina – není o Millerově původním experimentu informován.

Podobně Sidney Fox prý dokázal realizovatelnost evoluce buněk z molekul. Dokázán byl ovšem pravý opak. Přečtěte si Foxovu publikaci a zjistíte, že nezačal pracovat s produkty Millerova experimentu vytvořenými v simulovaných podmínkách rané Země. Proč? Protože chemie produktů by nevytvořila bílkoviny. Místo toho začal Fox pracovat s čistou směsí levotočivých kyselin. Kromě toho odhalil, že podmínky pro tvorbu bílkovin vyžadují suché teplo po dobu minimálně čtyř hodin a maximálně šesti hodin, po nichž následuje okamžité ponoření do horké vody, a pak ponoření do chladné vody, aby se vytvořené bílkoviny

zachovaly. Působí to na vás dojmem přirozených, nahodilých podmínek? Studenti, kteří přijímají závěry učebnic k Millerovým a Foxovým experimentům, totiž že evoluce buňky z molekul byla prokázána v laboratoři, se nechali napálit. Nedejte se strhnout naivním davem – měli byste si klást otázky nad tím, co čtete, a přemýšlet o tom. Učitel, který tvrdí, že všeobecná evoluce je fakt, je fanatickým extremistou a nedůvěryhodným informátorem.

Když si přečtete předchozí kapitolu o důkazech existence Boha, zjistíte, že model stvoření je postaven na pevném základu. Důkazy vedou k závěru, že vesmír stvořil Bůh. Není tedy překvapující, že také existují důkazy pro vznik životních forem stvořením. Biochemik Harold Morowitz napsal v knize *Energy Flow in Biology* (Tok energie v biologii), že pravděpodobnost vývinu i té nejmenší teoretické buňky činí $1 : 10^{340\ 000\ 000}$. Toto číslo ukazuje, že vývin (evoluce) života z molekul je nemožný. Není divu, že evolucionisté nemohou demonstrovat evoluci molekul v buňky, a to ani s nejs sofistikovanejším vybavením v pečlivě řízených a inteligentně rozvržených experimentech. Je to nemožné. Nutný požadavek stvoření vesmíru a stvoření života nás vede k závěru, že organismy byly stvořeny jako vymezené populace. Mezery ve fosilním záznamu a všeobecná izolovanost druhů organismů tento závěr podporují. Model stvoření je z vědeckého hlediska hodnověrný.

Námítky proti existenci Boha

Bůh existuje. Proto je nemožné dokázat, že neexistuje. Ateismus postrádá logiku, a je tedy nepoctivý. Nicméně existují mnohé snahy existenci Boha vyvrátit. Mnoho prostoduchých lidí tu naletělo a Boha odmítli. Na ateistické argumenty ovšem lze odpovědět.

Posudte několik otázek, kterými obyčejně matou lidi. Obvyklý pošetilý argument zní: „Jestli je Bůh všemohoucí, dokáže stvořit kámen, který by sám nedokázal uzvednout?“ Touto otázkou si chtějí vystřelit z druhé strany, nikoli vážně hledat pravdu. Takovéto otázky nejsou ničím více než rozumovou hříčkou. Je něco, co Bůh nemůže? Ano. Je hodně věcí, které Bůh nemůže. Bible tvrdí, že je nemožné, aby Bůh klamal (Židům 6,18). Bůh nemusí udělat „vše“, aby byl Bohem. Nevymezují ho lidé. Naopak, on vymezuje lidskou mysl.

Následující otázky lidé často pokládají za důvod k pochybnostem o existenci Boha. Takovéto otázky ovšem nemají s Boží existencí nic společného. Jsou to otázky týkající se Božích motivů, proč Bůh dělá věci tak, jak je dělá. Náš souhlas či nesouhlas s tím, proč nebo jak Bůh něco dělá, nemá nic společného s jeho existencí, stejně tak jako váš souhlas či nesouhlas se mnou nemá nic společného s mou existencí. Tyto otázky jeho existenci naopak předem předpokládají.

Jak může milující Bůh dopustit na tomto světě bolest a bídu? Bolest a bída jsou důsledky hříchu. Bůh dovoluje, abychom tyto důsledky pocítili a poznali, jak je hřích špatný. Ze své lásky přichází až k nám, aby nás z našeho

hříchu vysvobodil. Ze své milosti nám nabízí odpuštění navzdory tomu, že se proti němu bouříme a odmítáme jej. Bůh by nejednal z lásky a milosti, kdyby nám zkušenost hrůzy hříchu odepřel. Jestliže uprostřed hříchu a utrpení Boha odmítáme nebo ze všech svých potíží viníme jej, oč více bychom se vymlouvali, že ho nepotřebujeme, kdyby naše hříchy nebyly spojeny s žádnými problémy, žádnou bolestí. Nebýt bolesti, většina lidí by si ani neuvědomovala, že hřích existuje, a popírala by jej.

Proč Bůh dovoluje, aby se dobrým lidem stávaly zlé věci? Na světě není dobrých lidí. Někteří jsou snad lepší a laskavější, ale Bible říká, že „všichni zhřešili a nemají Boží slávu.“ (Římanům 3,23) Z tohoto důvodu každý člověk – bez ohledu na věk, náboženství, pohlaví atd. – je podroben strážným jako všichni ostatní (1. Korintským 10,13).

Proč Bůh dovoluje, aby děti a nevinné oběti trpěly v rukou zlých lidí? Takovéto utrpení je důsledkem hříchu. Bůh dopouští, aby se takovéto věci staly, aby nám ukázal, že hřích se dotýká každého z nás, hřích nezná slitování a nemá žádné oblíbence. Vinu za tuto bídu dáváme zločincům, ovšem zodpovědnost za utrpení neseme my všichni, protože všichni jsme se provinili hříchem. Pokaždé, když hřešíme, přijímáme vinu i důsledky hříchu. Hřích je ohavný a krutý.

Jestli Bůh je spravedlivý a všemohoucí, proč dopouští, aby docházelo k nespravedlnostem?

Bůh dovoluje, aby docházelo k nespravedlnostem a hříchu – vede nás k tomu, abychom byli hříchem pobouřeni. Mýlíme se, když obviňujeme Boha z utrpení, urážek a nespravedlností, které se nám dějí. Pokaždé, když se rozhodneme hřešit, odmítáme svět, který nám chce dát Bůh. Nemáme komu co vyčítat, jen sobě. Až budeš znovu hřešit, vzpomeň si, žeš to byl ty, kdo odmítl žít podle Božích zákonů, a tedy jsi opustil pokoj a bezpečí života, který ti nabízí Bůh. Rozhodl ses žít ve světě, kde se každý řídí svými vlastními pravidly – ve světě vzpoury, bolesti a zármutku.

Existuje daleko více otázek, které bychom mohli zodpovědět; tyto však postačí, abychom pochopili, že jsme-li poctiví a dáme-li si práci, můžeme najít rozumné odpovědi a pravdu. Bůh nás zve, abychom zvážili jeho poselství: „Pojďte, argumentujme spolu.“ Jestliže vás toto pozvání překvapilo, měli byste znovu zvážít závěry, které jste si o něm udělali. Bůh se nebojí argumentace. To patří k dobrému náboženství. Bůh nám dal schopnost argumentovat, protože argumentace vede k němu.

Patrick R. Briney, Ph.D.

<http://www.mbbc.us/creation>

Mission Boulevard Baptist Church
2006 Mission Boulevard
Fayetteville, Arkansas 72703
479-442-2565

